

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Studier til en bibelsk Rimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Studier til en bibelsk Rimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_2-txt-shoot-idm142/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

	Sider.
V. Kirkeligt Nyt	94
VI. Studier til en bibelsk Rimkrønike. Af N. S. Grundtvig, Præst	145
VII. Efterkrønike. Af N. S. Grundtvig, Præst	182
VIII. Almindeligt Sog- og Navne-Register til Maanedstidsskriftets første tredten Bind.	

Studier til en bibelsk Rimkrønike.

Maas trykkes.

I Kjøbenhavns Polititiet den 14 Juli 1828.

P. Berolin.

Ne man lærer lettere Vers end ubunden Stil, det er, saa vidt jeg veed, den første Bemærkning om Vers, jeg har læst, og de følgende maatte gjerne været lige saa tørre, naar de kun havde været ligesaa funde, men da jeg nu ikke kan gjøre dem til hvad de ikke er, vilde jeg saa meget heller gjøre hin tørre men funde Bemærkning frugtbar, hvilket da meer, naar man i Skolen retter sig derved, og finder Vers, som ei er værd at glemme, thi er de det, da læres de aldrig saa let, det var jo bedre saavel som lettere at lode dem ulærte!

Et nu Væse-Verdenen og jeg er heist uenige, saavel derom, at alt Sandt skal gjælde, som om gode Vers og gode Skoler, det troer jeg gjerne, skjøndt jeg nødig vilde, men det skulde naturligvis ikke forhindre mig fra at gjøre gode Rimkrøniker til Skole-Brug, naar jeg kun vidste, hvordan jeg dermed skulde bære mig ad, og var Arbeidet voxen; thi naar man har Horn, kan man kalde sig selv til Skole-Mester, hvad Diebst, man vil, og kunde man ikke faae sine Skole-Bøger trykt, så man her, som oftere, troste sig ved, at man læste de bedste Skrifter, og læste dem kan læse bedst, før de bleve trykt, og at, hvad gode Vers angaaer, da løbe de endnu langt lettere igjennem Dret, end igjennem Dinene, saa til at holde Skole med dem behøver man egentlig slet ikke Boglaerer!

Men det har hidtil været min Sorg, at jeg ikke kunde bitte paa at gjøre Kundskab-Vers, som Børnene gad høre, og jeg gad have, de skulde huse, naar de gaaende; og

13 Binde 2 Hefte. 10

et af mine dragede Forsøg er hvad jeg her lader trykke, dog ikke fordi jeg mener, at hvad jeg drager nødvendig maa tænktes den Verden, der drager hvad jeg udbølgjer; thi hvem i al Verden læser theologisk Naanedkrift, eller hvad stude de ikke Verden drage, naar det findes der! Nei, jeg lader Nimen trykke, fordi jeg finder dem gode nok til at læses for en Gang eller to, af hvem der ikke koster sig for første Mose: Bog, og hvem der gjør det, forser sig vist ikke paa mine Vers!

Men hoi udbikler jeg da ikke hellere, for kristelige Læsere, mine Tanker om Voetsens Forhold til Christendommen, og om Naaden, hoorpaa vi stude stræbe at indgaae de Klipper og Skjær, man hidtil stødte paa.

Egenlig veed jeg det ikke, thi jeg veed kun, at dertil føler jeg for Øjeblikket hverken Lyst eller Drift, men jeg tænker, det kommer vel nærmest deraf, at jeg nu har tabt er ligesaa kjed af mine egne Betragtninger, som saalænge af dem, Verden statter, kjed af alle Udsviklinger, hvorved Sagen selv ei bliver mindre indviklet, og det bliver hverken Kirke: Sagen eller Skole: Sagen ved Beskrivelsen, men kun ved Frembringelsen af hvad vi fattes! Skjævheden af den herskende Tanke: Gang er derfor langt mindre vor Tids Beskæftelse, end den herskende Indbildning, at naar man fik Tanke: Gangen rettet, var Alt i sin Orden, da Tanke: Gangen dog kun er Viser: Gangen paa Uhr: Skiven, som man vel med Singrene kan fremme, men kun forgæves, naar Uhret ikke gaaer. Hvad man raabte paa i forrige Aarhundrede: det Praktiske, det er og bliver hos ved: Sagen i Livet, i det Mandelige sandesom i det Legemlige, hoorfor ogsaa Apostelen vidner, at Guds Rige bestaaer ikke i Snak men i Kraft, hvad man kun derfor bespottelig anvendte paa Guds Ord, fordi det er ikke Snak men Kraft, en Guds Kraft, som, hoor den annammes, virkelig

frembringer hvad den levende ndertrykker! Da Mand og Praxis var blevet antichristelige, hjalp hverken Lotaler eller Messias, eller grundige Bibel: Forsvar, de hjelpe nu ikke heller, men kristelig Mand og Praxis skal hjelpe, og da bliver Tanke: Gangen, selv hos Uchristne, saa kristelig som det er mueligt, og, for ikke praktisk at nebbryde min egen Theori, vil jeg afbryde.

Skabelsen.

Hvad er det, vi stue,
Paa grøgrønne Lue
Med Høieløfts: Tag:
Hvor Eterne blaane,
Hvor Ratten har Naane,
Og Solen gjør Dag;
Hvor Stjerne blinker,
Hvor Blomsterne vinker,
Hvor Skibene gaaer;
Hvor Hjerger og Dale,
Og Hytter og Sale,
Og store og smaa;
Hvor Ormene krybe,
Hvor Fuglene flyve,
Og Bluerne med,
Hvor Havet og Landet,
Hvor Ilden og Vandet,
I Strid finde Sted;
Hvor Oprensede Gange
Og Ravne er mange,
Som selv de ei veed,
Mens kun over Vrimlen
Eg hiner mod Himlen

